

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/101/2018
Identifikačné číslo spisu: 6912212503
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6912212503.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/26/2014 (spoločné konanie o veciach sp. zn. 6C/26/2014, sp. zn. 6C/27/2014, sp. zn. 6C/28/2014 a sp. zn. 6C/29/2014), o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Co/66/2016-207 z 26. mája 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 6C/26/2014-41 z 20. augusta 2014 spojil štyri skutkovo a právne takmer totožné veci sp. zn. 6C/26/2014, sp. zn. 6C/27/2014, sp. zn. 6C/28/2014 a sp. zn. 6C/29/2014 na spoločné konanie pod sp. zn. 6C/26/2014.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 2Co/66/2016-207 z 26. mája 2016 (na odvolanie žalobkyne) potvrdil uznesenie Okresného súdu Revúca č. k. 6C/26/2014-98 zo 16. júla 2015, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo výške 80,- eur (20,- € za každú zo štyroch právnych vecí spojených na spoločné konanie).

3. Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, ktoré podala na poštovú prepravu dňa 23. augusta 2016. Podanie dovolania žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) odôvodnila tým, že odvolací súd jej svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Namietala, že dovolaním napadnuté uznesenie je „absolútne prekvapivé“, pretože súdny poplatok jej vôbec nemal byť vyrubený. Navrhla, aby odvolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

5. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 440 CSP dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Tzv. vady zmätočnosti taxatívne vypočítané v ustanovení § 420 CSP pod písmenami a/ až f/ sú zároveň dovolacími dôvodmi aj dôvodmi prípustnosti dovolania (viď § 431 ods. 1 CSP).

7. V danom prípade žalobkyňa namietala, že v konaní odvolacieho súdu došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. V sporovom konaní má rozhodnutie súdu vo veci samej výlučne formu rozsudku (§ 212 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní môže byť preto rozhodnutím vo veci samej len rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil alebo zmenil rozsudok súdu prvej inštancie (§ 392 CSP).

9. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Takéto uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ale ani iným (nemeritórnym) rozhodnutím, ktorým sa konanie vo veci samej končí v zmysle § 420 písm. f/ CSP (ako napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania, uznesenie o odmietnutí odvolania a pod.). Dovolanie žalobkyne preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 447 písm. c/ CSP dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania, teda tým, či je dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod skutočne daný.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.